

Helge Grendahl - minneord

En "hjerteelektriker" er død. Han fikk interesse for pacemakerbehandling på Rikshospitalet, før han kom til Ullevål (den gang 8. avdeling) i 1973 som spesiallege.

Helge Grendahl var veldig teknisk interessert og nysgjerrig, og pacemakerteknologien var i sin nybrottsperiode. Riktignok var pacemakerne enkle, men de kunne forårsake kompliserte problemer som måtte følges opp og systematiseres. Sammen med Ole-Jørgen Ohm i Bergen publiserte han den første pacemakerstatistikken for Norge i 1969 og sørget fra 1972 for å utgi årlige statistikker, inntil stafettspinnen ble levert videre like før årtusenskiftet da han gikk over i pensjonistenes rekke. Sammen med Jørn Bathen i Trondheim fikk han laget et pacemakerprogram for oppfølging av pacemakerpasientene. Dette ble videreført i Norsk Pacemakerregister fra 1998.

Hans interesse for undervisning resulterte i de årlige pacemakerkursene som var viktige og populære. Han systematiserte rutinene på hjertelaboratoriet og kom i 1982 ut med første versjon av boken "Kardiologiske metoder". Dette var en systematisk og pedagogisk god gjennomgang av undersøkelsesmetodene i kardiologien. Han hadde med seg mange medforfattere og hadde gode illustrasjoner. Boken ble en suksess og er "Bibelen" for norske hjerteleger og andre som arbeider med hjertepasienter. Boken kom ut i

flere reviderte utgaver inntil arbeidet ble overlatt til ny redaksjonsstab som videreførte det etter hans prinsipper.

I 1951 var han med og stiftet den internasjonale organisasjonen for medisinerstudenter. Han var svært aktiv i Norsk Cardiologisk Selskap hvor han først var sekretær og så formann i 1982-1983. Han ble æresmedlem i NCS i 1999.

Helge var levende interessert i sitt arbeid, samlet data og anekdoter og utga i 2004 boken "Livsgnisten – pacemakerbehandling ved Ullevål sykehus i det tyvende århundre". Han var også medforfatter i kapittelet om pacemakerhistorie i boken "Det norske hjerte, norsk hjertemedisins historie", som utkom på Universitetsforlaget i 2007.

Som sjef var han entusiastisk, inspirerende og nærværende, og han lot de yngre slippe til. Han var alltid åpen for å diskutere metoder og prinsipper i behandlingen. Det var veldig greit å komme til ham med problemer og få dem diskutert. Forholdet til sykepleierne var også godt. Han var en faglig fremragende, vennlig og hyggelig kollega som vi savner. Han var også en familiens mann. Derfor var det neppe tilfeldig at han overlevet sin kone Anne kun med fem dager, så de ble begravet sammen. Vi sender mange varme tanker til hans familie.

*Eivind S. Platou
Knut Gjesdal*

